

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทน

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินทดแทนให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อ ๒๘ (๔) ข้อ ๕๔ และข้อ ๖๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นเงินก้อนครั้งเดียวเมื่อพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ภายใต้บังคับข้อ ๖ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างระยะที่สองแล้วมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เจ็บป่วย จนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(ข) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๕ (ก) (๒) หรือมีลักษณะต้องห้ามตาม ข้อ ๑๕ (ข)

(๑) (๒) (๔) (๕) (๗) แห่งข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(ค) มหาวิทยาลัยเล็กหรือยุบหน่วยงาน ยุบหลักสูตร หรือยุบเลิกตำแหน่งที่
พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

(ง) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(จ) ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษ
ทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ และอธิการบดีเห็นว่าถ้าให้ทำหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๒) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาจ้างโดยไม่มี ความผิด

(๓) มหาวิทยาลัยสั่งลงโทษปลดออก

(๔) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างเพราะไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างระยะที่สอง หรือระยะที่สาม
สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยในตำแหน่งสายวิชาการ หรือไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างระยะที่สอง สำหรับ
พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีใช้ตำแหน่งสายวิชาการ แล้วแต่กรณี

(๕) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างเพราะสิ้นสุดอายุสัญญาจ้างเมื่ออายุครบหกสิบปี

ความในข้อนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.บ.ม. ที่จะกำหนดให้จ่ายเงินทดแทนให้แก่พนักงาน
มหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยจ้างตามสัญญาจ้างระยะที่หนึ่ง และต้องพ้นจากตำแหน่งเพราะมหาวิทยาลัย
ยุบเลิกตำแหน่งที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นดำรงอยู่ ตามข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ
มหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ การจ่ายเงินทดแทนในข้อ ๔ ให้จ่ายเป็นจำนวนเงินเท่ากับอัตราเงินเดือน
เดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าสามเท่าและไม่เกินสิบเท่า
ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย เศษของปีถ้าถึงหกเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี

ข้อ ๖ มิให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินทดแทนให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย เมื่อพนักงาน
มหาวิทยาลัยถูกเลิกจ้างหรือออกจากงาน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถูกลงโทษไล่ออก

(๒) ละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่
มีเหตุอันสมควร

(๓) ขอลาออกจากงาน

(๔) ถูกสั่งให้ออกจากงานกรณีมีมลทินมัวหมองจากพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ
การล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษา หรือการทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ การนับระยะเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อจ่ายเงินทดแทนตาม
ข้อ ๕ ให้เริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนมีหนี้ค้างชำระอยู่กับมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยมีสิทธิหักเงินค่าทดแทนเพื่อชำระหนี้ก่อนได้

ข้อ ๙ การจ่ายเงินทดแทนตามข้อบังคับนี้ ให้จ่ายจากกองทุนสวัสดิการมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยกองทุนสวัสดิการมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ข้อบังคับนี้ไม่ใช่บังคับกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ